

Posudek vedoucí diplomové práce Milana Flanderky *Téma zkázy světů v hispanoamerické literatuře*

Milan Flanderka si stanovil ambiciózní cíl: prostudovat téma zkázy světa/světů v hispanoamerické literatuře; z širšího tématu vyplývají některé obtíže, na které narazil a se kterými se musel – více či méně úspěšně – vypořádat.

V úvodu zmiňuje dva romány, které budou jádrem práce: indigenistický román *Huasipungo / Indiánská pole* Jorgeho Icazy a *Království z tohoto světa* Aleja Carpentiera. Volba to není špatná: autoři patří do odlišných geografických oblastí – Ekvádor a Kuba, jejich estetika je rozdílná, a zatímco v prvně jmenovaném jde o útlak Indiánů a destrukci jejich světa, v druhém románu se ocitáme na Haiti a sledujeme věčný souboj bílého a černého elementu. Takže vybrané romány autorovi umožňují ukázat různé polohy a různá vyústění zkázy světů.

M. Flanderka si všímá různých typů zkázy světů (vytváří si pomocnou typologii) a zdůrazňuje, že pokud se nejedná o zkázu celého světa, může být zánik partiálních světů pro jinou komunitu, pro jiný svět naopak impulzem pro rozvoj; tedy že zánik s sebou zároveň nese transformaci a jiný způsob života. Tento aspekt poté zohledňuje při analýze literárních textů.

Úvodní kapitoly se pokoušejí nabídnout přehled zpracování tématu v hispanoamerické literatuře od počátku do prvního desetiletí 20. století. A zde nacházím jedno z úskalí: panorama je velmi selektivní a někdy jako by autor odbíhal k jiným otázkám – třeba u gaučovské literatury – a zapomínal se držet toho podstatného; M. Flanderka tak např. zmíní *Martína Fierra*, ale již se nedozvíme, co má se zkázou světa společného. Podobně je tomu u románu *pralesa*: Jak je tam přítomno studované téma? Je to třeba ve *Víru* ničení přírody? Přínosnější by bylo shrnout, jak bylo téma zkázy světů v těchto staletích chápáno a jak literárně zpracováno s přihlédnutím k tomu, co bude autora zajímat dále.

Stejným neduhem trpí závěrečné kapitoly: zmiňovat díla Garcíi Márqueze a Vargase Llosy se zdá v této podobě zbytečné, protože není zdůvodněno, proč jsou opominuti jiní; stačilo by uvést, že téma zkázy světů se samozřejmě v první polovině 20. století nevyčerpává, že je přítomno nadále, např. u ... Korpusová analýza je zajímavá z lingvistického hlediska, byť si je autor vědom, že její výpovědní hodnota je pouze omezená.

Nejzajímavější jsou bezesporu kapitoly věnované *Indiánským polím* a *Království z tohoto světa*. Autor nezapře, že je také studentem iberoamerikanistiky; záliba v historii je jasně patrná a historický kontext zkoumaných děl si rozhodně zaslouží pozornost. M. Flanderka nachází zajímavé paralely mezi romány, všímá si hlavních postav a toho, jak jsou zobrazovány střety mezi jednotlivými etniky, rasami a kulturami. Zde se můžeme ptát, zda četnost zobrazení zkázy světů nesouvisí právě s existencí více kultur, národů, apod., které bojují o nadvládu či přežití své formy „světa“?

Práce Milana Flanderky je tedy obsahově zajímavá, bohužel však trpí určitými stylistickými chybami a zaváháními, častými chybami v interpunkci, apod. Výrazné jsou kalky ze španělštiny: např. „téma zkázy světů je přítomno také v některých *reprezentacích* románu *pralesa*“ (s. 16), „Fernández si všímá *renovací*“ (s. 27), „a to nejen v literárních

manifestacích“ (s. 15). Šíře tématu občas vede k přílišným zjednodušením a neumožňuje se soustředit na ústřední téma. Přesto oceňuji zřejmý zájem o téma a prostudování velkého množství sekundární literatury, která přesahuje úzce literární oblast.

Přes zmíněné nedostatky diplomová práce Milana Flanderky splňuje nároky kladené na tento typ textů, a proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

Praha, 22. 8. 2016

Mgr. Dora Poláková Ph. D.